

4.

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

MILOSRDNÍ JAKO OTEC

**Krátká promluva papeže Františka
na téma Milosrdenství Boha**

Patnáctá kapitola Lukášova evangelia obsahuje tři podobenství o milosrdenství: o ztracené ovci, ztracené minci a potom to nejdelší ze všech, které je pro svatého Lukáše typické, totiž o otci a dvou synech, z nichž jeden je „marnotratný“ a druhý se pokládá za „spravedlivého“, za svatého. Všechna tato tři podobenství mluví o radosti Boží. Ano, Bůh je radostný. Je to zajímavé: Bůh je radostný! A co je Boží radostí? Boží radostí je odpouštět. Je to radost pastýře, který našel svoji ztracenou ovci, radost ženy, která našla ztracenou minci, a radost otce, který přijímá domů ztraceného syna, který se ztratil, byl jakoby mrtev a navrátil se k životu, vrátil se domů. Tady je celé evangelium. Ano, zde je celé evangelium, celé křesťanství. Ale není to sentiment, není to naivita! Naopak, milosrdenství je opravdová síla, která může člověka i svět zachránit z „rakoviny“, kterou je hřích, mravní a duchovní zlo. Jedině láska vyplní prázdnotu a negativní propasti, které zlo otevírá v srdci a v dějinách. Jedině láska to dokáže – a v tom je Boží radost!

Ježíš je milosrdenství samo, Ježíš je sama láska. Je Bůh, který se stal člověkem. Každý z nás, opravdu každý z nás, je onou ztracenou ovčí, ztracenou mincí. Každý z nás je tím synem, který prohýřil svoji svobodu následováním falešných model, vidin štěstí a o všechno přišel. Bůh na nás však nezapomíná, Otec nás nikdy neopouští. Je trpělivým Otcem, který nás stále očekává. Respektuje naši svobodu, ale stále zůstává věrný. A jeho srdce pořádá oslavu pro každé dítě, které se vrátí. Slaví, protože má radost! Bůh má radost, když jeden z nás hříšníků přichází k němu a prosí jej o odpuštění.

Jaké je však nebezpečnoství? Nebezpečnoství je, že se budeme považovat za spravedlivé a soudit druhé. Soudíme také Boha, protože si myslíme, že by měl hříšníky trestat, odsoudit je k smrti, a ne jim odpouštět. Pak nám opravdu hrozí, že zůstaneme mimo Otcův dům! Jako onen starší bratr z podobenství, který namísto toho, aby byl rád, že se jeho bratr vrátil, zlobí se na otce za to, že jej přijal

a vystrojil slavnost. Pokud v našem srdci není milosrdenství, radost odpuštění, nejsme ve společenství s Bohem, třebaže dodržujeme všechna přikázání, neboť to, co nás spasí je láska, a nikoli pouhé dodržování předpisů. Láska k Bohu a k bližnímu je naplněním všech přikázání. A Boží láska, Boží radost je odpouštět. Nepřetržitě nás očekává! Někdo možná nosí v srdci něco tíživého a říká si: „Ale já jsem se dopustil toho či onoho...“ On tě čeká! On je Otec. Neustále nás očekává!

Pokud žijeme podle zákona „oko za oko, zub za zub“, nikdy nevyjdeme ze spirály zla. Zloduch je vychytralý a nalhává nám, že můžeme spasit sebe i svět svojí lidskou spravedlností. Ve skutečnosti nás může spasit jedině Boží spravedlnost. A Boží spravedlnost se zjevila na kříži. Kříž je Boží soud nad námi všemi a nad tímto světem. A jak nás soudí Bůh? Tím, že za nás dává život! To je nejvyšší projev spravedlnosti, která jednou pro vždy porazila Knížete tohoto světa. Tento vrcholný projev spravedlnosti je také vrcholným projevem milosrdenství. Ježíš nás všechny volá, abychom se vydali touto cestou: „Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!“ (Lk 6,36). Nyní vás poprosím o jednu věc. Nyní se všichni v tichu zamysleme... a vzpomeňme si na nějakého člověka, s nímž ne vycházíme dobře, na něhož se zlobíme a kterého nemáme rádi. V tuto chvíli v tichu mysleme na tuto osobu, modleme se za ni a staňme se vůči ní milosrdnými.

Modlitba Anděl Páně

15. září 2013

MODLITBA PAPEŽE FRANTIŠKA

*Pane Ježíši Kriste,
učil jsi nás být milosrdnými,
jako je milosrdný nebeský Otec,
a řekl jsi nám, že kdo vidí tebe, vidí Otce.
Ukaž nám svou tvář a budeme spaseni.*

*Tvůj láskyplný pohled
osvobodil Zachea a Matouše z otročení penězům,
cizoložnici a Marii Magdalénu
od hledání štěstí jen ve stvořených věcech,
přiměl Petra plakat, když tě zradil,
a zaručil kajícímu zločinci ráj.
Dej, ať každý z nás
slyší tvá slova určená samařské ženě,
jako bys je říkal nám:
„Kdybys tak znala Boží dar!“*

*Ty jsi viditelnou tváří neviditelného Otce,
Boha, který projevuje svou všemohoucnost
nejvíce odpouštěním a milosrdenstvím:
dej, ať je církev pro svět tvou viditelnou tváří,
tváří svého Pána, vzkříšeného a oslaveného.
Tys chtěl, aby také tvoji služebníci
byli podrobeni slabosti,
a tak mohli soucítit s těmi,
kdo se potýkají s nevědomostí a omylem:
dej, ať každý, kdo se s jediným z nich setká,
zakusí, že ho Bůh očekává, miluje a odpouští mu.*

*Sešli svého Ducha
a posvěť nás všechny jeho pomazáním,
aby se Svatý rok milosrdenství
stal rokem Hospodinovy milosti
a aby tvá církev s obnoveným nadšením
mohla přinášet radostnou zvěst chudým,
vyhlásit svobodu zajatým a zdeptaným
a navrátit zrak slepým.*

*Na přímlovu Panny Marie, Matky milosrdenství,
o to prosíme tebe, jenž žiješ a kraluješ
s Otcem a Duchem Svatým na věky věků.*

Amen